

[Rahbæk Møller]

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 49).

Anden næstformand (Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Sonja Mikkelsen (S):

At der arbejdes seriøst med løsninger af ligestillingsproblemer på universiteterne er af overordentlig stor betydning for samfundet som helhed.

Vor internationale konkurrenceevne vil i fremtiden være helt afhængig af, hvor stærke vi er i det danske samfund til at frembringe ny viden af international klasse og til at bruge forskningsresultater som grundlag for erhvervslivets fortsatte produkt- og produktionsudvikling, men også for udviklingen af nye løsninger på samfundets problemer.

Set i det perspektiv er det afgørende, at både kvinder og mænd, der har forskningsevne, faktisk uddanner sig og bliver tiltrukket af forskningsmiljøet og også fastholdes som forskere.

Lidt kynisk kan man sige, at en indsats for øget ligestilling ikke alene skal gøres af hensyn til de kvinder, der gerne vil forske, men som på trods af, at kvalifikationer er i orden, har vanskeligt ved at finde faste stillinger på universiteterne, men i højere grad af hensyn til samfundet som helhed.

Det er således ikke alene for at sikre, at et stort potentiale ikke går tabt for forskningen, at et seriøst ligestillingsarbejde på universiteterne har betydning. Det har det også for den generelle ligestillingsindsats i samfundet, der igen har samme perspektiv for arbejdsmarkedet som helhed, som det har for forskningen, nemlig at sikre, at den nødvendige bredde og dermed kvalitet er til stede blandt lønmodtagerne, når stillingerne skal besættes i erhvervslivet og i den offentlige sektor. Dertil ved vi ikke alene hører de konkrete forhold på arbejdspladsen, men i høj grad også de generelle vilkår, som mænd og kvinder gives i vort samfund.

Til at understrege en ligestillingsudvikling er det derfor nødvendigt, at der forskes i kønnets betydning. Det kræver forskere, der i deres problemformulering og deres årsagsøgning

har øje for kønnet som en mulig betydende, forklarende faktor.

I 1986 indledtes Folketingets aktionsplan for kvindeforskning med henblik på at give kvinder og kønsforskningen en anerkendende støtte, så forskningen kunne få fodfæste i de etablerede miljøer. Aktionsplanen udløb i 1992.

Sidste forår holdt Folketingets Forskningsudvalg en høring om både ligestilling og kønsforskning, og det måtte konstateres, at integreringen af kønsforskningen i de eksisterende miljøer ikke var blevet en realitet i nævneværdigt omfang. Samtidig viser statistikkerne, at der i det forgangne tiår faktisk ikke er sket en udvikling hen imod en mere lige kønsfordeling blandt forskerne på vore højere læreanstalter overhovedet.

Det er altså yderst begrænset, hvad vi forskningsmæssigt får af hjælp i samfundet som helhed fra de offentligt ansatte forskere til fremme af ligestillingen, samtidig med at det står yderst skralt til med ligestillingen på universiteterne selv. Det er uden tvivl et resultat af, at det stadig er en herskende opfattelse hos mange forskere, at ligestilling og kvalitet er uforenelige størrelser. Jeg vil sige tværtimod. I dag kan man være i tvivl om, hvorvidt kvaliteten i forskningen generelt er i top, for når kvinder ikke rekrutteres som forskere i samme udstrækning som mænd, så får vi heller ikke alt i alt de bedste folk med størst muligt forskningspotentiale ansat i forskerstillingerne. Dermed har vi uudnyttede ressourcer, som vi kan få glæde af alene ved at fjerne barriererne for, at kvinder rekrutteres ligeværdigt med mænd. Der påhviler således universiteterne og de øvrige forskningsbaserede læreanstalter et overordentlig stort ansvar, som også undervisningsministeren jo understregede det her i dag.

I de mange år, vi har haft ligestillingslovgivningen, og i de otte år, der har været en decideret handlingsplan for en aktiv indsats for ligestilling på alle niveauer i de statslige institutioner, må det konstateres, at man ikke hidtil har forstået at leve op til dette ansvar på institutionerne.

Undervisningsministeren har i et brev i februar måned opfordret universiteterne til at gøre noget ved ligestillingen som en del af personalepolitikken. Desuden har ministeren i sin svartale her i dag vist åbenhed over for institu-